

Mitä on totuus? – Numero viisi

Lohduttaja

Jeff Pippenger

2023-09-11

Niiden seitsemän ukkosenjylinän sisällä avautunut profeetallinen historia osoittaa sen historian, jossa nyt elämme. Salaisuus oli kätkeytyä siihen asti, kunnes sen edustama historia saapui. Tämä on se aika, jolloin Puolustaja, ”totuuden” Henki, ilmoittaa sen totuuden, jota Johannes kutsui Jeesuksen Kristuksen ilmestykseksi, sillä Jeesus Kristus on Totuus. Kysymys ei ole vain siitä, että sana ”totuus” edustaa Jumalan luonnetta. Eikä kysymys ole vain suurenmoisen kielitieteilijän esittämästä ilmestyksestä, että heprean sanaa ”totuus” käytetään kautta Kirjoitusten niin syvällisillä tavoilla. Vaan kyse on myös hämmästyttävästä ihmeestä, joka ymmärrettynä tulee avaimeksi Ilmestyskirjan profetioiden avaamiseen, ja siten se avaa koko Raamatun. Mutta tämä on vain niille, jotka ovat halukkaat näkemään, kuulemaan ja ottamaan vaarin siitä, mikä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä.

Jotta ihmiset tunnistaisivat ”totuuden” siten, että he pyhittyisivät sen kautta, tarvitaan Pyhän Hengen läsnäolo. Ihmiset voivat älyllisesti ymmärtää sanan ”totuus” ja jopa hämmästyä sen merkityksen suuruudesta, mutta ”totuus” on syötävä. Sen on tultava sisäistetyksi ja osaksi ihmisen kokemusta, sillä sana välittää Jumalan luovan voiman niille, jotka pyrkivät muuttumaan Kristuksen kuvan kaltaisiksi. Eräs henkilökohtaisen tutkimukseni lähtökohdista koskien heprealaista sanaa, joka käännetään sanalla ”totuus”, olivat heprean tutkijat, jotka niin ikään käsittelevät sanan ”totuus” hämmästyttävää luonnetta ja sen käyttöä Raamatussa. Mutta ei ole mitään syytä uskoa, että heidän älyllinen ymmärryksensä sanasta ”totuus” olisi johtanut heidät Kristuksen luo.

Profetallinen tosiasia, että sana on syötävä yhdessä Pyhän Hengen läsnäolon kanssa, vastaa sisar Whiten määritelmää ”öljystä” kymmenen neitsyen vertauksessa sekä myös hänen kuvaustaan niistä kahdesta neitsytkuokasta, jotka odottavat Ylkää.

Symbolilla on useimmiten enemmän kuin yksi merkitys, ja merkitys on määriteltävä sen asiayhteyden perusteella, jossa symboli sijaitsee. Sitä ei tule määritellä sanan kieliopillisen asiantuntijan antaman määritelmän eikä sen historiallisen aikakehyksen perusteella, jolloin sana kirjoitettiin. Nämä kaksi lähestymistapaa ovat ne, joihin adventismin teologit ovat tarttuneet voidakseen kieltää ”totuuden”. Symboli määritellään sen asiayhteyden perusteella, jossa sitä käytetään. Profetian Hengen piirissä sana ”öljy” kymmenen neitsyen vertauksessa edustaa ainakin muutamia eri asioita sen tekstijakson asiayhteydestä riippuen, jossa ”öljy” esiintyy. Miksi yhdellä neitsytkuokalla on öljy, mutta toisella ei?

”On olemassa maailma, joka makaa pahuudessa, petoksessa ja harhassa, aivan kuoleman varjon alla — unen vallassa, unen vallassa. Ketkä tuntevat sielussaan synnytystuskia herättääkseen heidät? Mikä ääni voi saavuttaa heidät? Mieleni siirtyy tulevaisuuteen, siihen aikaan, jolloin annetaan merkki: ’Katso, Ylkä tulee; menkää häntä vastaan.’ Mutta jotkut ovat viivytelleet hankkiakseen öljyä lamppujensa täydentämiseksi, ja liian myöhään he havaitsivat,

että luonne, jota öljy edustaa, ei ole siirrettävissä. Tuo öljy on Kristuksen vanhurskaus. Se edustaa luonnetta, eikä luonne ole siirrettävissä. Kukaan ei voi hankkia sitä toiselle. Jokaisen on itse hankittava itselleen luonne, joka on puhdistettu jokaisesta synnin tahrasta.” Bible Echo, May 4, 1896.

Tyhmillä neitsyillä ei ole sitä luonnetta, joka on välttämätön menestyäkseen pian koittavassa kriisissä. Heiltä puuttuu Kristuksen vanhurskaus. Mutta öljy on myös sanoma, ja öljy kymmenen neitsyen vertauksessa ”viimeisinä päivinä” on viimeinen varoitussanoma, jota edustaa Jeesuksen Kristuksen ilmestys ja joka on kuultava, luettava ja säilytettävä.

”Voidellut, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä, ovat siinä asemassa, joka kerran annettiin Saatanalle suojaavana kerubina. Hänen valtaistuintaan ympäröivien pyhien olentojen välityksellä Herra ylläpitää jatkuvaa yhteyttä maan asukkaisiin. Kultainen öljy kuvaa sitä armoa, jolla Jumala pitää uskovien lamput varustettuina, etteivät ne lepata ja sammua. Ellei tätä pyhää öljyä vuodatettaisi taivaasta Jumalan Hengen sanomissa, pahuuden vallat hallitsisivat ihmisiä kokonaan.

“Jumalaa häväistään, kun emme ota vastaan niitä viestejä, jotka hän meille lähettää. Näin me torjumme sen kultaisen öljyn, jonka hän vuodattaisi sieluihimme välitettäväksi niille, jotka ovat pimeydessä. Kun kuuluu huuto: ‘Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan,’ ne, jotka eivät ole vastaanottaneet pyhää öljyä, jotka eivät ole vaalineet Kristuksen armoa sydämessään, huomaavat tyhmien neitsyiden tavoin, etteivät he ole valmiit kohtaamaan Herraansa. Heillä ei itsessään ole voimaa hankkia öljyä, ja heidän elämänsä joutuu haaksirikkoon. Mutta jos Jumalan Pyhää Henkeä pyydetään, jos me anomme niin kuin Mooses: ‘Anna minun nähdä kirkkautesi,’ Jumalan rakkaus vuodatetaan sydämiimme. Kulustaisten putkien kautta kultainen öljy välitetään meille. ‘Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.’ Ottaessaan vastaan Vanhurskauden Auringon kirkkaat säteet Jumalan lapset loistavat valoina maailmassa.” Review and Herald, 20. heinäkuuta 1897.

”Öljy” on viimeinen sanoma, joka jälleen kerran on Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Kyseisessä kohdassa niiden, jotka haluavat saada öljyä, tulee vedota Jumalaan niin kuin Mooses Horebin luolassa. Mutta huomaa, että jos meidän tulee ”anoa, niin kuin Mooses”, että Jumala ”näyttäisi” meille ”kirkkautensa”, meidän on ensin pyydetävä Pyhää Henkeä, joka on Puolustaja. Jos teemme niin, silloin enkelien ja kahden kultaisen putken kautta saamme osaksemme Kristuksen vanhurskauden. Me petämme itseämme, jos kuvittelemme voivamme rukoilla ja vedota Kristuksen luonteen puolesta niin kuin Laodikealaisen adventismin perinteet ja tavat antavat ymmärtää olevan tehtävä, samalla kun kieltäydymme Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanomasta. Hänen vanhurskautensa välittyy meille ”Jumalan Hengen sanomien” kautta, joita välittävät ne kaksi voideltua, jotka seisovat Jumalan valtaistuimen edessä. Kun hylkäämme hänen sanomansa, hylkäämme hänen vanhurskautensa.

Ja minä vastasin ja sanoin hänelle: Mitkä ovat nämä kaksi öljypuuta lampunjalan oikealla puolella ja sen vasemmalla puolella? Ja minä vastasin jälleen ja sanoin hänelle: Mitkä ovat nämä kaksi öljypuun oksaa, jotka kahden kultaisen putken kautta vuodattavat itsestään kultaista öljyä? Ja hän vastasi minulle ja sanoi: Etkö tiedä, mitä nämä ovat? Ja minä sanoin:

En, herrani. Niin hän sanoi: Nämä ovat ne kaksi voideltua, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä. Sakarja 4:11–14.

Ne kaksi ”voideltua, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä”, esitetään myös Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa kuvattuina kahtena todistajana.

”Koskien kahta todistajaa profeetta julistaa edelleen: ’Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Jumalan edessä.’ ’Sinun sanasi’, sanoi psalmista, ’on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.’ Ilmestys 11:4; Psalmi 119:105. Nämä kaksi todistajaa edustavat Vanhan ja Uuden testamentin Kirjoituksia.” Suuri taistelu, 267.

Tarkastelimme sitten Sakarjan tai Johanneksen todistusta kahdesta todistajasta, kummankin todistuksen asiayhteytenä on ilmoituksen välittymisen prosessi, joka on aivan ensimmäinen totuus, joka mainitaan Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa ja ensimmäisessä jakeessa Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanoman yhteydessä. Isältä Pojalle, enkeleille, profeetalle, seurakunnalle. Prosessi, jonka kautta Kristus puhuu ihmiskunnalle, on keskeinen ymmärryksen aihe, jonka Hän pyrkii paljastamaan lopullisen varoitussanoman sisällä. Tämä vastaa sekä ensimmäisen että kolmannen enkelin sanoman esityksessä olevaa painotusta.

Ensimmäisen enkelin sanomaa edustaa William Miller. Millerissä on useita profeetallisia piirteitä, jotka on tunnistettava. Hän oli liikkeen ”isä”, mikä Alfa ja Omega näkökulmasta edellyttää, että olisi myös poika. Hän edusti liikettä, jota kuvataan nimellä ”milleriittinen”, mikä on sana eräälle kivilajille. Häntä käytettiin järjestämään joukko raamatullisia profeetallisen tulkinnan sääntöjä. Nämä säännöt tulevat keskeiseksi osaksi Jumalan Hengen sanomien välittämistä; ne joko torjutaan tai otetaan vastaan, samoin kuin Millerin sukupolveen kuuluneet valitsivat, säilyttävätkö he typerän laodikealaisen tilansa vai tulevatko he viisaiksi filadelfialaisiksi. Ensimmäisen enkelin sanoman isänä hän on esikuva liikkeestä, joka tulee julistamaan kolmannen enkelin sanoman, ja tuon liikkeen sanoman ymmärrystä ohjaa erityinen joukko raamatullisia profeetallisen tulkinnan sääntöjä, jotka vahvistavat kolmannen enkelin sanoman yhtä lujasti kuin Milleriä käytettiin vahvistamaan ensimmäisen enkelin sanoma. Jumala ei koskaan muutu, Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Älkää eksykö, rakkaat veljeni. Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä ja laskeutuu valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta eikä vaihteen varjoa. Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että me olisimme eräänlaiset hänen luotujensa esikoishedelmät. Jaak. 1:16–18.

Adventismin alussa tai lopussa Jumalan Hengen sanomat, joita öljy edustaa, välitetään kahden todistajan kautta. Alussa milleriittien aikana nuo kaksi todistajaa olivat Vanha ja Uusi testamentti, ja lopussa ne ovat Raamattu ja profetian henki. Tästä syystä Johannes, joka kaikkein täydellisimmin kuvaa Jumalan kansan loppua tutkivan tuomion viimeisinä päivinä, oli Patmoksen saarella.

Minä, Johannes, joka myös olen teidän veljenne ja osallinen ahdistuksessa sekä Jeesuksen Kristuksen valtakunnassa ja kärsivällisyydessä, olin saarella, jota kutsutaan Patmokseksi, Jumalan sanan tähden ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Ilmestys 1:9.

Patmoksen profeetallinen ympäristö osoittaa, että Johannesta vainottiin. Häntä vainottiin siksi, että hän vastaanotti Jumalan Hengen sanomat, jotka tunnistavat Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen Raamatun ja profetian hengen kautta.

Jumalan ”viimeisten päivien” kansan vainoa kuvataan myös Ilmestyskirjan luvussa yksitoista, jossa kaksi todistajaa surmataan kaduilla ja kaikki juhlivat heidän kuolemaansa. Luvussa yksitoista nuo kaksi todistajaa ovat Elia ja Mooses. He ovat antaneet todistuksensa kolmen ja puolen vuoden ajan, ja sitten heidät surmataan, mutta sen jälkeen heidät herätetään kuolleista.

Kaikki profeetat puhuvat enemmän viimeisistä päivistä kuin omasta historiastaan, joten jos jokin kirja ylipäättään puhuu viimeisistä päivistä, se on Ilmestyskirja, jossa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat ja päättyvät. Viimeisinä päivinä täytyy sen vuoksi olla ”sanoma”, joka surmataan ja sen jälkeen herätetään kuolleista. Ilmestyskirjan yhdestoista luku havainnollisti Ranskan vallankumouksen historiaa, mutta vielä suoremmin se havainnollistaa hyökkäystä kolmannen enkelin sanomaa vastaan viimeisinä päivinä. Se sanoma ja liike, joita Millerin sanoma ja liike esikuvallisesti kuvasivat, kärsivät tuon hyökkäyksen ja kuolivat 18. heinäkuuta 2020.

Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun mukaan tuon hyökkäyksen panisi toimeen peto, joka nousi syvyydestä.

Ja kun he ovat saattaneet todistuksensa päätökseen, peto, joka nousee syvyydestä, ryhtyy sotaan heitä vastaan, voittaa heidät ja tappaa heidät. Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisessä merkityksessä kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ilmestys 11:8, 9.

Sisar White ilmoittaa meille, että ”syvyys” edustaa saatanallisen voiman uutta ilmenemismuotoa.

”Kun he ovat päättäneet [ovat päättämässä] todistuksensa.’ Aikakausi, jonka kuluessa noiden kahden todistajan tuli profetoida säkipukuihin puettuina, päättyi vuonna 1798. Kun he olivat lähestymässä hämärässä suoritettua työnsä päättymistä, oli heitä vastaan ryhdyttävä sotaan sen vallan taholta, jota kuvataan ”pedoksi, joka nousee syvyydestä”. Monissa Euroopan kansakunnissa kirkkoa ja valtiota hallinneita valtoja oli vuosisatojen ajan ohjannut Saatana paavinvallan välityksellä. Mutta tässä tuodaan näkyviin uusi saatanallisen vallan ilmenemismuoto.” The Great Controversy, 268.

Ilmestyskirjassa tunnistetaan kolme voimaa, jotka nousevat syvyydestä: ensimmäisenä mainitaan islam Ilmestyskirjan 9. luvun 2. jakeessa, toisena Ranskan vallankumouksen ateismi 11. luvun 8. jakeessa ja kolmantena moderni Rooma 17. luvun 8. jakeessa. Viimeisten päivien ”uusi ilmenemismuoto”, joka ei ainoastaan hyökkää Miller-liikkeen esikuvallisesti kuvaamaa liikettä vastaan, vaan hyökkää myös maailmaa vastaan, on valheellisen Keskiyön huodon väärennösherätys, joka tunnetaan nimellä ”wokeismi”. Wokeismi edustaa ”saatanallisen voiman uutta ilmenemismuotoa”, jota nykyinen jesuiittainen antikristus kannattaa ja jota edistävät kauppiat, Yhdistyneiden Kansakuntien poliittiset johtajat, Yhdysvaltain langenneiden protestanttisten kirkkojen liberaalit edustajat sekä demokraattinen puolue yhdessä RINO-republikaanien kanssa, jotka joko edistävät tai sallivat homoseksuaalisen yhteisön poikkeavien elämäntapojen kaikkien muunnelmien edistämisen, ja joita 11. luvussa edustaa

”Sodoma”. Nämä kolme valtaa johtavat maailman Harmagedoniin, ja niitä edustaa myös ”Egypti”, ateismin ja maailmallisuuden vertauskuva. Ranskan vallankumouksen anarkian yhteyteen sijoittuen — mikä on toinen osa näistä kolmesta voimasta, jotka muodostavat sen, mitä sisar White kutsuu ”pahaksi liittoumaksi” — ne joko suoranaisesti edistävät wokeismia tai sallivat sen edistämisen. Wokeismi on kymmenen neitsyen herätyksen saatanallinen väärennös. Meillä on näistä asioista vielä lisää käsiteltävää, mutta meidän on ensin tarkasteltava sen murhan jälkiseurauksia, joka toteutettiin kadulla 18. heinäkuuta 2020.

Ja myös, rakas lukija, ymmärräthän, ettei minulla ole mitään tukea annettavana republikaanipuolueelle. Ei ole mitään poliittista suuntausta, johon minulla olisi lainkaan luottamusta. Osoitan vain niitä profeetallisia dynamiikkoja, jotka vaikuttavat Yhdysvalloissa, Yhdistyneissä kansakunnissa ja paaviudessa. Näitä dynamiikkoja käsitellään täsmällisemmin, kun alamme tarkastella suoraan niitä kahta sarvea, jotka kulkevat rinnakkain vuodesta 1798 sunnuntailakiin saakka.

Se saatanallinen wokeismi, joka edustaa väärennettyä keskiyön huutoa, edeltää todellista keskiyön huutoa, ja ennen aidon keskiyön huudon aikaa ne, jotka on surmattu kaduilla, kehittyvät lopulta joko tyhmäksi tai viisaaksi neitsyeksi. Aikakausi, jolloin luonteemme sidotaan joko siihen kimppuun, joka on määrätty hävityksen tuleen, tai siihen kimppuun, joka kootaan taivaalliseen aittaan, on nyt käsillä.

Sisar White osoittaa, että viivytyksen aikana milleriläisen historian tyhmät neitsyet reagoivat koettelemaan pettymykseen eri tavoin kuin viisaat neitsyet, mikä viittaa siihen, että heidän luonteensa oli viivytyksen aikaan jo vakiintunut. Mutta Jeremian todistus ilmoittaa meille, että voimme valita palata Jumalan luo, ja Hän ei ainoastaan palaa meidän luoksemme, vaan tekee meistä väkevän vaskimuurin jumalattomia ja kauhistavia vastaan, kun meitä käytetään Hänen suunsa välikappaleena tulevassa kriisissä. Juuri tässä profeetallisessa kohdassa Jeesus lupaa lohduttaa meitä. Tämä on niiden Johanneksen neljän luvun merkitys, jotka sijoittuvat nykyiseen historiaamme.

Ölly on Pyhä Henki; se on luonnetta, ja se on Jumalan Hengen sanomat. Jumalan Henki on ”Lohduttaja”. Niin kuin Jumala rakasti maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, ja niin kuin Jeesus uhraisi jumalallisen olemuksensa hyväksyäkseen vapaaehtoisesti osaksi itseään ikuisuudeksi sen ihmisyyden, jonka oli luonut, samoin myös Pyhä Henki, joka annetaan tänä ajanjaksona, on pysyvä meidän kanssamme iankaikkisesti.

Jos te rakastatte minua, niin pitääkää minun käskyni. Ja minä rukoilen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan, että hän olisi teidän kanssanne iankaikkisesti; totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on oleva teissä. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne. Joh. 14:15–18.

Tämä Hengen uhraus siinä, että Hän päätti asua ihmisten kanssa iankaikkisesti, on rinnakkainen taivaallisen kolmikon kahden muun persoonan uhrin kanssa. Kenties yhtä merkittävä kuin Hengen uhraus Hänen halukkuudessaan elää jokaisessa lunastetussa iankaikkisesti on se, että ”Puolustajan”

saapuminen tässä nimenomaisessa historiassa osoittaa, milloin Jumalan kansa sinetöidään iankaikkisuutta varten.

Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, jossa teidät on sinetöity lunastuksen päivään asti. Efesolaiskirje 4:30.

Siinä historiassa, jossa Lohduttajan lupaus täyttyy täydellisesti ja joka on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historiaa, Henki on “pysyvä” meissä “iankaikkisesti”. Jokainen kristitty, joka täytti evankeliumin vaatimukset, sai Pyhän Hengen ja oli sen tähden “sinetöity lunastuksen päivään saakka”, mutta tuo sinetöiminen viittaa yksinkertaisesti eteenpäin siihen aikaan, jolloin sadan neljäkymmenen neljän tuhannen tulee tulla sinetöidyiksi tämän nykyisen historian aikana. Efesolaiskirjeessä ne, jotka on sinetöity lunastuksen päivään saakka, asetetaan vastakkain niiden kanssa, jotka “murehduttavat” “Pyhää Henkeä”. He murehduttavat Pyhää Henkeä kieltäytymällä ottamasta vastaan Jumalan Hengen välityksiä ja siten torjuvat kultaisen öljyn. Kun Kristus lupaa lähettää meille “Lohduttajan”, “totuuden Hengen”, tässä pettymyksen ajanjaksossa, Hän lupaa asettaa sinettinsä meihin, ja Hänen sinettinsä edustaa Hänen käskyjensä pitämistä, erityisesti sapattikäskyä, joka on se päivä, jona Johannes sai ilmestyksen ja joka on se kysymys, joka on juuri kohtaava maailman.

Viisaiden neitsyiden sinetöiminen tapahtuu ennen sunnuntailain koetusta, sillä juuri siinä sekä viisaiden että tyhmien luonne tulee ilmi, eikä luonne koskaan kehity kriisissä, vaan se ainoastaan tulee näkyviin. Sinetöiminen merkitsee muun muassa muuttumista laodikealaisen mielestä filadelfialaisen mieleksi. Ongelma on siinä, että jotta tuo muutos voisi toteutua, ensimmäinen koetus jokaiselle meistä on ymmärtää vilpittömästi, että tähän asti olemme olleet laodikealaisia; sillä laodikealaisina ensisijainen hengellinen asenteemme on, että kaikki on hyvin, vaikka todellisuudessa kaikki on aivan väärin. Tuo asenne on pantava syrjään; se on yksi niistä kelvottomista asioista, jotka on erotettava kalliista.

”Heti kun Jumalan kansa sinetöidään otsiinsa — kyse ei ole mistään sinetistä tai merkistä, joka voidaan nähdä, vaan asettumisesta totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti, niin etteivät he voi horjua — heti kun Jumalan kansa on sinetöity ja valmistettu seulontaa varten, se tulee. Tosiaankin, se on jo alkanut; Jumalan tuomiot ovat nyt maan päällä varoitukseksemme, jotta tietäisimme, mitä on tulossa.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 4, 1161.

“Lohduttaja”, jonka Jeesus lupaa opetuslapsilleen ja joka lohduttaa heitä pettymyksen aikana, johdattaa Hänen kansansa kaikkeen totuuteen, ja juuri “totuuteen asettumisen” kautta meidät sinetöidään. Se “totuus”, johon Jumalan kansan tulee tässä vaiheessa asettua, on se “totuus”, joka avataan sineteistään juuri ennen kuin koetus aika päättyy, sillä “aika on lähellä”. Tuo totuus on seitsemän ukkosen peitetyn historian rakenne, ja tuo peitetty historia osoittaa sen historian, jossa Jeesuksen Kristuksen ilmestys avautuu. Seitsemän ukkosen peitetty historia täyttyy juuri sillä hetkellä, jolloin “totuus”, peitettynä historiana esitettynä, avataan sineteistään. “Totuuden” sinettien avaaminen on se, mikä sinetöi ne, jotka vastaanottavat sanoman, joka on aikaisemmin ollut sinetöity.

Jumalan kansa sinetöidään otsiinsa ennen sunnuntailain yhteydessä tapahtuvaa vihaisten kansojen järkytystä, ja näin kansallinen hävitys saa alkunsa. Jeesuksen Kristuksen ilmestys on Ilmestyskirjan ”tämän profetian sanat”, joita ei enää tule sinetöidä, sillä aika on lähellä. Se on totuus, jota nyt tulee lukea, kuulla ja ennen kaikkea noudattaa, jos tahdomme tulla autuaiksi.

Juudas, ei Iskariot, sanoi hänelle: Herra, kuinka on, että aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle? Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Jos joku rakastaa minua, hän pitää minun sanani; ja minun Isäni on rakastava häntä, ja me tulemme hänen luoksensa ja asumme hänen tykönänsä. Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. Tämän minä olen puhunut teille ollessani vielä teidän kanssanne. Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut. Johannes 14:22–26.

Niille, jotka pitävät sen sanoman, joka on avautumassa sineteistään, lupaus kuuluu, että Puolustaja ”opettaa” meille ”kaikki” sen, ”mitä ikinä” Jeesus on sanonut ”teille”. Tämä on se lupaus, joka täyttyi Emmauksen opetuslapsille ja sen jälkeen niille yhdelletoista opetuslapselle. Kun Kristus poisti kätensä Emmauksen opetuslasten silmien päältä, jotka olivat olleet ”pidätetyt”, ja sen jälkeen ”avasi” niiden yhdentoista opetuslapsen ”ymmärryksen”, jotta he voisivat täydellisesti ”ymmärtää Kirjoitukset”, Hän tallensi lupauksen niille, jotka elävät ”viimeisinä päivinä” ja jotka palaavat pettymyksestään, tekevät parannuksen laodikealaisesta tilastaan ja ottavat vastaan ”totuuden”. ”Puolustaja” ”viimeisinä päivinä” ”tuo kaiken” meidän ”muistiimme”, opettaessaan meille ”kaikki”. Yhtä merkittävää kuin se, että Hän opettaessaan meille kaikki palauttaa menneet totuudet meidän mieleemme, on myös se, että Hän ”ilmoittaa meille tulevaiset”.

Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois; sillä ellen minä mene pois, Puolustaja ei tule teidän tyköne; mutta jos minä lähdän, minä lähetän hänet teidän tyköne. Ja kun hän tulee, hän näyttää maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isäni tykö, ettekä te enää näe minua; tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. Joh. 16:7–14.

Tänä aikana Puolustaja on ”johdattava” meidät ”totuuteen”, ”opettava meille kaikki”, mukaan lukien ”tulevat asiat”, sillä tänä aikana Jeesuksella on yhä ”paljon sanottavaa” meille. Nuo asiat, olivatpa ne meidän ”muistostamme” nousevia asioita, ”tulevia asioita” tai ne monet ”asiat”, jotka hänellä on ”vielä” meille sanottavana, ovat sitä, mikä sinetöi meidät tulevaa kriisiä varten. Näin on, sillä hänen totuutensa edustaa hänen luovaa voimaansa. Hän sinetöi meidät ennen tulevaa kriisiä, sillä hänen tarkoituksensa on, että meitä varoitettaisiin ennalta pyhässä historiassa koskaan tapahtuvasta suurimmasta hänen kansaansa vastaan kohdistuvasta vainon ajasta. Tuo vaino yksilöi nimenomaisesti, että ne sanat ja teot, jotka olemme menneisyydessä lausuneet ja tehneet, muistetaan ja niitä käytetään meitä vastaan, niin kuin Kristuksen sanoja väänneltiin häntä vastaan.

Siitä huolimatta meidän tulee esittää sanoma todistukseksi heidän kapinaansa vastaan, niin kuin Hesekiel ja Kristus sitä edustavat.

Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos he ovat minua vainonneet, he vainoavat myös teitä; jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät myös teidän sananne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt. Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, heillä ei olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole veruketta synnilleen. Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni. Jos minä en olisi tehnyt heidän keskellään niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä; mutta nyt he ovat sekä nähneet että vihanneet sekä minua että minun Isääni. Mutta tämä tapahtuu, että kävisi toteen se sana, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä.' Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isästä, hän on todistava minusta. Joh. 15:20–26.

”Totuuden Henki”, joka on ”Puolustaja”, on ”todistava” Kristuksesta, joka on ”totuus”. Ja ”totuus” on Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Seitsemän ukkosenjyrähdysten kätkeyty historia, joka nyt avataan sineteistään, on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimissanoma. Heinäkuun 18. päivän 2020 jälkiseurauksissa Jeremia tarjoaa esimerkin siitä, että voimme valita palata Hänen luokseen, joka meitä ensin rakasti. Tuon paluun työn toteuttamisessa meillä on vastuu erottaa kallis halpahintaisesta. Jos viemme pelastuksemme päätökseen pelolla ja vavistuksella ja suoritamme tuon työn, meidät sinetöidään, ja me astumme välittömästi maan historian suurimpaan kriisiin. Meillä on myös etuoikeus kokea se historia, jonka näkemistä profeetat, kuninkaat ja vanhurskaat miehet ovat halunneet nähdä.

Ne, jotka ryhtyvät siihen työhön ja palaavat, ”vaeltavat Jumalan valtaistuimesta lähtevässä valossa”, ja ”enkelien välityksellä taivaan ja maan välillä on oleva jatkuva yhteys”, mikä on se yhteydenpidon prosessi, joka ilmaistaan Ilmestyskirjan avausjakeessa.

”Kaikki tässä maailmassa eivät ole asettuneet vihollisen puolelle Jumalaa vastaan. Kaikki eivät ole tulleet uskottomiksi. On olemassa uskollinen harvalukuinen joukko, joka pysyy uskollisena Jumalalle; sillä Johannes kirjoittaa: 'Tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.' Ilmestys 14:12. Pian taistelu riehuu kiivaana niiden välillä, jotka palvelevat Jumalaa, ja niiden, jotka eivät palvele Häntä. Pian kaikki, mikä voidaan järkyttää, järkkyy, jotta se, mitä ei voida järkyttää, pysyisi.”

“Saatana on ahkera Raamatun tutkija. Hän tietää, että hänen aikansa on lyhyt, ja hän pyrkii joka kohdassa tekemään tyhjäksi Herran työn tässä maailmassa. On mahdotonta antaa mitään käsitystä siitä kokemuksesta, jonka Jumalan kansa saa osakseen, kun taivaallinen kirkkaus ja menneiden aikojen vainojen uusiutuminen liittyvät yhteen heidän ollessaan elävinä maan päällä. He vaeltavat valossa, joka lähtee Jumalan valtaistuimelta. Enkelien välityksellä taivaan ja maan välillä on oleva jatkuva yhteys. Ja Saatana, pahojen enkelien ympäröimänä ja väittäen olevansa Jumala, tekee kaikenlaisia ihmeitä pettääkseen, jos mahdollista, valitutkin. Jumalan kansa ei löydä turvaansa ihmeiden tekemisestä, sillä Saatana jäljittelee ne ihmeet, joita tullaan tekemään. Jumalan koeteltu ja tutkittu kansa löytää voimansa siitä merkistä, josta puhutaan 2. Moos. 31:12–18. Heidän tulee asettua elävän sanan varaan: 'Kirjoitettu on.' Tämä on ainoa

perustus, jolla he voivat seistä turvallisesti. Ne, jotka ovat rikkoneet liittonsa Jumalan kanssa, ovat sinä päivänä ilman Jumalaa ja ilman toivoa.”

Jumalan palvojat erottuvat erityisesti kunnioituksestaan neljättä käskyä kohtaan, sillä tämä on merkki Jumalan luomisvoimasta ja todistus hänen oikeudestaan ihmisen kunnioitukseen ja palvontaan. Jumalattomat erottuvat pyrkimyksistään repiä maahan Luojan muistomerkki ja korottaa Rooman laitosta. Taistelun ratkaisussa koko kristikunta jakautuu kahteen suureen luokkaan: niihin, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, sekä niihin, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa ja ottavat sen merkin. Vaikka kirkko ja valtio yhdistävät voimansa pakottaakseen kaikki, ”sekä pienet että suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat”, ottamaan pedon merkin, Jumalan kansa ei kuitenkaan ota sitä vastaan. Ilmestys 13:16. Patmoksen profeetta näkee ”ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen merkistä ja sen nimen luvusta, seisomassa lasisella merellä, Jumalan kanteleet käsissään” ja laulamassa Mooseksen ja Karitsan laulua. Ilmestys 15:2.

”Pelottavat koetukset ja ahdingot odottavat Jumalan kansaa. Sodan henki kuohuttaa kansoja maan äärestä toiseen. Mutta keskellä tulevaa ahdistuksen aikaa — aikaa, jollaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut olemassa — Jumalan valittu kansa pysyy järkkymättömänä. Saatana ja hänen joukkonsa eivät voi tuhota heitä, sillä voimassa väkevät enkelit suojelevat heitä.” Testimonies, osa 9, 15–17.

On aiheellista tunnistaa, että tämä katkelma on luvun päätös, joka alkaa Testimonies-teoksen yhdeksännen osan sivulta yksitoista, minkä voidaan nähdä edustavan yhdeksäätoista syyskuuta. On aiheellista panna merkille, että otsikko käsittelee tulevaa Ylkää, samoin kuin Habakukin tauluja, joista Paavali johti sen jakeen, jonka hän kirjoitti Heprealaiskirjaan. Luvun alku merkitsee sitä historiaa, joka alkoi 11. syyskuuta 2001, niitä kahta profetian liiton taulua, joihin sitouduttiin adventismin alussa, ja että otsikko on viimeinen kriisi, mikä yksilöi viimeisen keskiyön huudon. Luvun loppu on täydellisessä sopusoinnussa alun kanssa, sillä sekä alku että loppu käsittelevät lopullista kriisiä.

”Jakso 1—Kuninkaan tulemista varten

”Vielä vähän aikaa, niin Hän, joka on tuleva, tulee eikä viivyttele.” Heprealaiskirje 10:37.

”Viimeinen kriisi”

”Me elämme lopun aikaa. Aikojen nopeasti täyttyvät merkit julistavat, että Kristuksen tulemus on lähellä. Päivät, joissa elämme, ovat vakavat ja tärkeät. Jumalan Henki vedetään vähitellen mutta varmasti pois maasta. Vitsaukset ja tuomiot kohtaavat jo niitä, jotka halveksivat Jumalan armoa. Maan ja meren onnettomuudet, yhteiskunnan epävakaa tila, sodan hälytykset ovat enteellisiä. Ne ennustavat lähestyviä tapahtumia, joilla on mitä suurin merkitys.” Testimonies, volume 9, 11.

Jos me palaamme ja otamme vastaan korkean kutsun olla Jumalan ”suuna”, kuten Jeremia sitä edustaa, me pääsemme hyvin pian osallisiksi pyhän historian suurimmasta kokoontumisesta.

Hän puhui heille myös toivon ja rohkaisun sanoja. ”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen”, Hän sanoi; ”te uskotte Jumalaan, uskokaa myös Minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa: jos ei niin olisi, Minä olisin sanonut sen teille. Minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka Minä menen valmistamaan teille sijaa, Minä tulen jälleen ja otan teidät tyköni; että tekin olisitte siellä, missä Minä olen. Ja minne Minä menen, sen te tiedätte, ja tien te tiedätte.” Joh. 14:1–4. Teidän tähtenne Minä tulin maailmaan; teitä varten Minä olen työskennellyt. Kun Minä menen pois, Minä yhä työskentelen uutterasti teidän hyväksenne. Minä tulin maailmaan ilmoittamaan itseni teille, jotta voisitte uskoa. Minä menen Isäni ja teidän Isänne tykö tehdäkseni Hänen kanssaan työtä teidän puolestanne.

“Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, on tekevä myös niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin kuin nämä hän on tekevä, sillä minä menen Isäni tykö.” Joh. 14:12. Tällä Kristus ei tarkoittanut, että opetuslapset tekisivät ylevämpiä ponnistuksia kuin Hän oli tehnyt, vaan että heidän työnsä olisi laajempi. Hän ei viitannut ainoastaan ihmeiden tekemiseen, vaan kaikkeen siihen, mitä tapahtuisi Pyhän Hengen vaikutuksesta. “Mutta kun Puolustaja tulee”, Hän sanoi, “jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, hän on todistava minusta; ja tekin todistatte, sillä te olette olleet minun kanssani alusta asti.” Joh. 15:26, 27.

”Ihmeellisellä tavalla nämä sanat täyttyivät. Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen opetuslapset täyttyivät niin suurella rakkaudella Häntä kohtaan ja niitä kohtaan, joiden puolesta Hän kuoli, että sydämet sulivat niiden sanojen ja rukousten vaikutuksesta, joita he esittivät. He puhuivat Hengen voimassa; ja tuon voiman vaikutuksesta tuhansia kääntyi.” Apostolien teot, 21, 22.